

mune til kommune selv inden for samme amt. Eksempelvis i Københavns amt findes der så store forskelle som en kommunal grundskyldpromille på 6 i Gladsaxe og 80 i Herstederne.

Samtidig har der været en åbenbar tendens til at lægge en stadig større del af den kommunale beskatning over på grundskylden. Sidste år havde hver 8. kommune en grundskyldpromille på 20 og derover. I år er det hver 4. kommune.

Budgetbehandlingerne i kommunerne i dette efterår med henblik på udskrivning næste år viser, at denne tendens fortsætter.

Det er venstres opfattelse, at der igennem denne udvikling opstår mange urimeligheder. Principielt mener venstre, at det synspunkt, der i øvrigt råder inden for moderne skattepolitik i retning af, at produktionsmidler ikke bør særbeskattes, også bør gælde produktionsmidlet dyrket jord. Beskatningsevnen fremkommer igennem den indtjening og det udbytte, der opnås. Vil man derfor følge evneprincippet, bør beskatningen baseres på dette grundlag.

Men ikke mindre gælder det, at en høj grundbeskatning er asocial og vender den tunge ende nedad. Flyttes beskatningen fra indkomst over på grundskyld, vil tendensen være, at de ejendomsbesiddere, parcelhusejere, men også lejere, der får overvæltet grundskylden, og som kun har mindre skattepligtige indkomster, vil få en forholdsmæssigt større skattebyrde, medens omvendt skatteydere med store indkomster har den umiddelbare fordel ved at få lettet indkomstbeskatningen til fordel for grundskylden.

Denne tendens forstærkes yderligere ved, at grundskylden er og nødvendigvis må være fradragsberettiget. Det betyder igen, at de høje indkomster med de store trækprocenter har den største fordel af fradraget, og at det altså er borgere, pensionister og andre med lavere indkomster, der rammes ved den høje grundbeskatning.

Det har for nogle kommuner været et argument, at man ved at vælge en høj grundbeskatning opnåede, at denne kommunes skatteydere ekstraordinært fik nedbragt deres skattepligtige indkomst og derved sparede statsskatten. Det betyder altså en vilkårlig overvæltning af beskatningen fra en kommune over på det øvrige samfund, staten eller de andre kommuner. Den begrundelse kan selvsagt ikke accepteres ud fra et samfundsmæssigt helhedssyn.

Der er derfor meget stærke grunde — sociale såvel som lighed mellem kommuner — til at sikre gennemført en begrænsning i adgangen til at vælte den kommunale skattebyrde over på grundskylden.“

Lovforslaget blev i folketinget behandlet sammen med det konservative folkepartis forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, se side 000. Forslaget blev afvist af inderigsministeren, som ikke mente, at der burde gribes ind overfor kommunernes handlefrihed på det foreliggende område. Ministeren erklærede sig dog indforstået med at tage problemet op igen, hvis